

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoCsp/31/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5120201396
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5120201396.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jozefa Turzu, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom T. XX, X., proti žalovanej: N. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. L. XXX, zastúpenej Združenie na ochranu práv občana - AVES, so sídlom Jána Poničana 9, Bratislava, IČO: 50 252 151, o zaplatenie sumy 2.139,13 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č. k. 14Csp/4/2020-118 zo dňa 22. marca 2022, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. a IV. potvrdzuje.

Vo zvyšnej časti ponechal rozsudok nedotknutý.

Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1) Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. zastavil konanie v časti o zaplatenie 342,56 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 342,56 eur od 27.06.2017 do zaplatenia. Vo výroku II. žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.796,57 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.796,57 eur od 10.03.2020 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, s tým že výrokom III. vo zvyšku žalobu zamietol a vo výroku IV. žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 68%. O zastavení konania rozhodol podľa ust. § 145 ods. 2 CSP s poukazom na čiastočné späťvzatie žaloby a pri rozhodovaní o zvyšnom nároku žalobcu vychádzal z ust. § 497, § 499, § 502 ods. 1, § 503 ods. 1, 2, § 506 ObZ, § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1, 2, 3 zákona č. 129/2010 Z. z., § 1, § 2, § 3, § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., § 53 ods. 9, § 517 ods. 2, § 565 OZ, § 3 nariadenia vlády č. 87/1993 Z. z. Preskúmal zmluvu na základe ktorej právny predchodca žalobcu prenechal žalovanej sumu 2.500,- eur a nezistil jej absolútnu neplatnosť. Absenciu náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. spôsobujúce bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru neskúmal, nakoľko uplatnený nárok zodpovedá výške prenechanej istiny. Skúmal, či nenastali skutočnosti podľa § 11 ods. 2 a 3 cit. zák., teda že veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, a teda nebol by oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V tomto prípade, by úver nemohol byť predčasne splatný, avšak takéto skutočnosti nezistil. Žalovaná síce uviedla záväzky na základe úverových zmlúv, ktorých súčet splátok predstavuje sumu 793,86 eur, avšak nepreukázala, či sa jednalo o samostatné úverové vzťahy, reúvery (úver na splatenie predchádzajúceho úveru), či úverové vzťahy boli uvedené v registroch a mohol ich veriteľ pri náležitej starostlivosti zistiť, či záväzky uviedla veriteľovi v predzmluvných rokovaniach. V údajoch o klientovi uvedených v zmluve neboli takéto záväzky spomenuté, žalovaná uvádzala príjem vo výške 14.800 eur pri základe dane 6.500 eur, hoci v podaní uviedla, že príjmy žalovanej podľa daňového priznania za rok

2014 boli 704,75 eur, základ dane 610,38 eur, príjmy za rok 2015 boli 5.100 eur, základ dane 1.296,67 eur. Žalovaná splátky úverov uviedla vo výške 0 eur. Konštatoval, že voči žalovanej je vedených viacero konaní, avšak nezistil ich zhodu s opísanými údajmi ani tvrdené skutočnosti žalovaná nepreukázala. Nezistil, že by úver bol poskytnutý osobou bez povolenia podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu podľa § 11 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z. z. Žalovaná uviedla, že uhradila splátky splatné v mesiaci 02/2017, 03/2017, 04/2017, 05/2017, tieto skutočnosti žalobca nerozporoval, a preto si ich súd osvojil. Mal za to, že nárok žalobcu nie je premlčaný. Ohľadom námietky neplatného postúpenia pohľadávky v rozpore s ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách upozornil, že zákon č. 483/2001 Z. z. sa podľa § 1 cit. zákona nevzťahuje na tzv. nebankové subjekty a právny predchodca žalobcu neposkytoval úver ako banka, či subjekt na ktorý sa vzťahuje ust. § 1, § 2 cit. zákona a zároveň sa nejednalo sa o činnosť podľa § 3 cit. zákona. Podľa vymedzenia nároku v obsahu žaloby žalobca požaduje úrok z omeškania od predčasnej splatnosti úveru. Nakoľko predčasná splatnosť úveru nastala až doručením tohto úkonu súdom spolu so žalobou (platobným rozkazom), žalobcovi priznal nárok na zaplatenie úroku z omeškania od nasledujúceho dňa, teda od 10.03.2020. Vo vzťahu k zániku nároku plnením z poisťnej zmluvy nezistil, že by žalovaná oznámila poisťovni vznik poisťnej udalosti v zmysle čl. 8 zmluvy, prípadne nárok písomne oznámila aj iným spôsobom ako podľa čl. 8.9 na tlačive "Oznámenie poisťnej udalosti" a poisťná udalosť by sa nezrealizovala len pre nedostatok formy, hoci jej vznik bol preukázaný. Nakoľko žalobca poskytol žalovanej sumu 2.500 eur, z ktorej uhradila sumu 703,43 eur, je povinná žalobcovi vrátiť rozdiel vo výške 1.796,57 eur. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 2 CSP.

2) Proti tomuto rozhodnutiu podala v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalovaná proti výrokom II. a IV., v ktorých častiach žiadala, aby odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie tak, že žalobu zamietne. Napadnuté rozhodnutie považovala za nezákonné, nesprávne a namietala nesprávne právne posúdenie veci. V zmluve sú nesprávne uvedené tieto údaje: celková čiastka k zaplateniu 3.148,80 Eur (správne malo byť 3.246,60 eur), celkové náklady spojené s úverom 648,80 Eur (správne malo byť 746,60 eur) a výška RPMN 9,90 %, ktorá v skutočnosti predstavuje hodnotu 11,16 %. Podľa § 11 zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, (1) Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k), d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Súd tieto náležitosti neskúmal (bod 23 rozsudku). Poukázala na splátky úverov, ktoré v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy spolu s manželom splácala a ktorých súčet mesačne predstavoval sumu 793,86 eur. Príjem z podnikania na základe daňového priznania predstavuje u žalovanej za rok 2014 v sume 50,87 eur a za rok 2015 v sume 404,47 eur mesačne. Žalovaná mala vyživovaciu povinnosť voči manželovi a nepľnoletému dieťaťu. Z uvedeného príjmu, pri vyššie uvedených mesačných splátkach na úveroch mala žalovaná zabezpečiť svoje životné potreby, vrátane výdavkov spojených s bývaním. Zmluvu o úvere vyhotovil pôvodný veriteľ, resp. v počítači vypíňal finančný agent a nie žalovaná, ktorá zmluvu už len podpísala. Žalovaná už mala pôvodným veriteľom skôr poskytnutý úver v roku 2013, pričom pôvodný veriteľ o tomto úvere vedomosť mal a napriek tomu pôvodný veriteľ uviedol v zmluve záväzky 0. Je preukázané, že pôvodný veriteľ si nespĺnil zákonnú povinnosť, ktorú mu ukladá § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., t. j., že nekonal s odbornou starostlivosťou, a preto nebol v zmysle ust. § 11 ods. 2 cit. zákona oprávnený vyžadovať od žalovanej jednorazové splatenie poskytnutého úveru. Taktiež je zrejmé, že pôvodný veriteľ schopnosť žalovanej splácať úver posudzoval bez akýchkoľvek údajov o jej príjmoch, výdavkoch a jej rodinnom stave, a bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy a úverového registra, čo sa považuje za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1, v dôsledku čoho je poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na zákonnú fikciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru sa bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru dojednaných termínov splátok nedotýka. Úhradami v celkovej výške 703,43 eur došlo k uhradeniu splátok istiny č. 1 až 17, pričom splátka č. 17 bola splatná dňa 20.05.2017 (17 splátok x 41,66 eur). Ku dňu predčasného zosplatenia úveru dňa 19.06.2017 nevykazovala trojmesačné omeškanie so zaplatením žiadnej splátky istiny, preto veriteľovi nevzniklo právo vyvolať predčasnú splatnosť úveru podľa § 53 ods. 9 OZ. Pôvodný veriteľ by mohol (čo nemohol - § 11 ods. 2) úver zosplatiť najskôr až 21.08.2017, pričom zosplateniu musela predchádzať nová výzva na úhradu omeškanej splátky splatnej dňa 20.06.2017. Žalobca nepredložil výzvu na úhradu omeškanej splátky splatnej dňa 20.06.2017, čím nebola splnená podmienka podľa § 53 ods. 9 OZ. Taktiež nebola splnená podmienka podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách pre platné postúpenie pohľadávky. Žaloba bola podaná na súd dňa 31.01.2020 pred konečnou splatnosťou úveru, t. j. pohľadávka bola „živá“. Jednorazové splatenie pohľadávky však nebolo možné od žalovanej požadovať. Preukázala, že splátky

splatné v mesiacoch 02/2017, 03/2017, 04/2017, 05/2017 boli splatené. Ak boli splátky, pre ktoré žalobca podal žalobu uhradené, žaloba žalobcu bola už v čase jej podania nedôvodná a mala byť bez ďalšieho zamietnutá. Pôvodný žalobca mohol podanou žalobou uplatniť len splatné splátky do 20.01.2020. Pri rozhodovaní v tomto spore bolo potrebné vychádzať aj z ustanovenia § 525 ods. 2 OZ, podľa ktorého nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom. Pred samotným postúpením pohľadávky musí banka preukázateľne vyzvať dlžníka na zaplatenie (§ 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách), a to v súlade s dohodou oboch zmluvných strán a v súlade s ustanovením § 565 OZ. Až potom môže celú tzv. zosplatenú pohľadávku postúpiť inému subjektu. Je zrejmé, že banka nemôže postúpiť len časť nesplateného dlhu. V tomto prípade veriteľ - dodávateľ - uvedené zákonné podmienky pred postúpením pohľadávky nedodrжал a ak zákonné predpoklady postúpenia pohľadávky na inú osobu neboli splnené, pohľadávka banky je nepostupiteľná. Žalobca tak nemá aktívnu vecnú legitimáciu na uplatnenie uvedeného nároku v súdnom konaní, a z toho dôvodu bolo nutné žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť.

3) Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu k odvolaniu uviedol, že napadnuté rozhodnutie považuje v celom rozsahu za vecne správne, z ktorého dôvodu navrhol, aby ho odvolací súd v napadnutých výrokoch potvrdil. V spore bolo preukázané, že žalovaná poskytnutú sumu úveru veriteľovi nezaplatila, preto v súlade so zákonom a princípom spravodlivosti bola žalovaná zaviazaná súdom na zaplatenie sumy nevráteného úveru.

4) Žalovaná sa k vyjadreniu žalobcu nevyjadrila.

5) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II., ktorým žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.796,57 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.796,57 eur od 10.03.2020 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a v súvisiacom výroku IV. o trovách konania podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Vo zvyšnej časti (vo výroku I. o čiastočnom zastavení konania a v zamietajúcom výroku III.), odvolaním nenapadnutej, ponechal rozsudok nedotknutý.

6) Z prejednávanej veci je zrejmé, že pôvodný žalobca P. E. X., a.s.; skrátený názov: P., a.s. sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 2.139,13 eur s príslušenstvom titulom zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi Consumer Finance Holding, a.s. a žalovanou dňa 17.12.2015. Žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 2.500,- eur avšak naň zaplatila a žalobcovi vrátila len sumu 703,43 eur. Žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie zobral žalobu v časti 342,56 eur s príslušenstvom späť a žiadal len zaplatenie nesplatenej istiny bez úrokov a poplatkov. Predmetom konania preto ostal len nárok žalobcu predstavujúci nesplatenú istinu úveru 1.796,57 eur s úrokom z omeškania (2.500,- eur - 342,56 eur), ktorého dôvodnosť konštatoval súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku. Pokiaľ žalovaná namietala, nesprávnosť údajov: celková čiastka k zaplateniu, celkové náklady spojené s úverom, výška RPMN je potrebné podotknúť, že aj prípadné konštatovanie absencie niektorej náležitosti/nesprávneho údaje RPMN, ktorá skutočnosť by vyvolala bezúročnosť a bezpoplatkovosť úverovej zmluvy, by nemalo dopad na predmetnú vec a to z vyššie uvedeného dôvodu - keďže žalobca si v konaní uplatnil len nezaplatenú istinu. Za daných okolností nebolo účelné preverovanie týchto náležitostí zmluvy.

7) Žalovaná v ďalšom tvrdila neplatnosť zosplatenia a bezúročnosť a bezpoplatkovosť úverovej zmluvy a to poukazujúc na nesplnenie si povinnosti právnym predchodcom žalobcu podľa ust. 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., v zmysle ktorého ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. V prvom rade je potrebné poukázať na skutočnosť, že v zmysle zmluvy termín konečnej splatnosti úveru nastal dňa 20.12.2020, a preto odvolávať sa na nemožnosť požadovať od žalovanej jednorazové splatenie úveru nie je dôvodné a stratilo opodstatnenie. S poukazom ale na námietky žalovanej ohľadom nemožnosti postúpenia nezosplatennej pohľadávky (§ 11 ods. 2 prvá veta cit. zákona) odvolací súd uvádza nasledovné.

8) Žalovaná v odvolaní argumentovala, že právny predchodca žalobcu nekonal s odbornou starostlivosťou podľa ust. § 7 ods. 1 cit. zákona, keď riadne nepreveril jej bonitu, keďže mal vedieť, že v čase podpisu zmluvy žalovaná spolu s manželom mesačnými splátkami splácala 6 úverov, pričom mala aj vyživovaciu povinnosť voči manželovi a nepľnoletému dieťaťu. Splácanie úverov preto pre ňu predstavovalo nesplniteľnú úlohu, nakoľko jej mesačný príjem z podnikania za rok 2014 predstavoval sumu 50,87 eur a za rok 2015 sumu 404,47 eur. Podľa názoru odvolacieho súdu nie je pravdivé tvrdenie žalovanej, že právny predchodca žalobcu nekonal s odbornou starostlivosťou, keď neskúmal bonitu žalovanej. Odvolací súd mal zo zmluvy o úvere preukázané, že právny predchodca žalobcu (veriteľ) zisťoval údaje o zamestnaní ako i o jej finančnej situácii, pričom žalovaná uviedla základ dane za minulý rok (rok 2014) 6.500,- eur, celkové ročné príjmy podľa daňového priznania 14.800,- eur, mesačné finančné výdavky (splátky úverov, hypotéky, lízingov) vo výške 0,- eur a iné mesačné výdavky (SIPO, telefón, náklady na bývanie) vo výške 10,- eur. Zo zmluvy ďalej vyplýva, že žalovaná uviedla, že je živnostníčka, je vydatá a nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť. Pokiaľ žalovaná namietala, že zmluvu nevyplňala ona ale finančný agent, ktorý nesprávne uviedol v zmluve, že nemá žiadne záväzky, pričom zmluvu len podpísala, je potrebné zdôrazniť, že žalovaná nesie zodpovednosť za údaje, ktoré zo zmluvy vyplývajú. Žalovaná nespochybnila podpísanie zmluvy, resp. že by s jej znením nebola oboznámená, keď aj z čl. XI zmluvy jasne vyplýva vyhlásenie zmluvných strán, že si zmluvu prečítali, že zmluva bola uzavretá slobodne, vážne a po vzájomnom prerokovaní a je výrazom ich vôle. Jej obsahu riadne porozumeli a na dôkaz týchto skutočností ju podpísali. V kontexte daných okolností, keď žalovaná v podstate tvrdí, že už pri podpise nebola schopná splácať úver (a napriek tomu o úver požiadala) a následne v konaní predloženou listinou z Daňového úradu Žilina rozporuje údaje (príjmy/výdavky), ktoré v zmluve sama uviedla (a to aj napriek tomu, že v zmysle čl. IX. bod 13.5 záverečných ustanovení potvrdila svojim podpisom, že všetky údaje ktoré poskytla veriteľovi sú ku dňu ich poskytnutia pravdivé, aktuálne a úplné) je takéto konanie v rozpore s dobrými mravmi. Nie len veriteľ má povinnosť v zmysle ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. ale z ust. § 7 ods. 2 vyplýva povinnosť aj spotrebiteľovi a to poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom. Žalovaná v spore vytýka žalobcovi nekonanie s odbornou starostlivosťou, pričom na druhej strane poskytla pri podpise zmluvy o úvere právnomu predchodcovi žalobcu neúplné a nepravdivé informácie o svojich záväzkoch, a preto odvolací súd posúdil jej námietky ohľadom nemožnosti zosplatiť úver s poukazom na ust. § 11 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 Z. z. ako nenáležitú. Čo sa týka námietok ohľadom hrubého porušenia povinnosti v zmysle ust. § 11 ods. 2 druhej vety zákona č. 219/2010 Z. z. spôsobujúce bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, tieto odvolací súd posúdil ako nedôvodné, keďže žalobca si v konaní uplatnil len istinu pohľadávky.

9) V zmysle žaloby žalovaná mala splácať úver mesačnými splátkami vo výške 52,48 eur, pričom prvá splátka mala byť splatná dňa 20.01.2016 a ďalšie splátky splatné 20. dňa v mesiaci. Napriek konštatovaniu súdu prvej inštancie v bode 27. odôvodnenia je odvolací súd názoru, že žalobca preukázal, že žalovaná sa dostala do omeškania so splátkou splatnou vo februári 2017 a po tomto dátume neuhradila žiadnu inú splátku. Keďže ani neskôr k úhrade tejto splátky nedošlo, právny predchodca žalobcu v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ predžalobnou upomienkou vyzval žalovanú na úhradu splátky splatnej v mesiaci 2/2017 s tým, že ju súčasne upozornil na jeho oprávnenie úver zosplatiť. V konaní bolo preukázané, že predžalobná upomienka bola žalovanej doručená dňa 12.05.2017. Právny predchodca žalobcu potom mohol dňa 19.06.2017 zosplatiť úver a postúpiť zosplatenú pohľadávku. Žalobca je preto v konaní aktívne vecne legitimovaný. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že súd nekonštatoval bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Skutočnosť, že žalobca si uplatnil len zvyšnú istinu a čiastočne zobral žalobu späť a to až po postúpení splatnej pohľadávky, neznamená, že by sa v danom prípade malo vychádzať zo zákonnej fikcie bezúročnosti a bezpoplatkovosti ako nesprávne tvrdí žalovaná. Odvolací súd nesúhlasí s tvrdením, že pôvodný žalobca mohol úver zosplatiť až 21.08.2017 vychádzajúc z toho, že úhradami 703,43 eur došlo k uhradeniu splátok istiny č. 1 až 17, pričom splátka č. 17 bola splatná dňa 20.05.2017. Právny predchodca žalobcu správne zosplatiť úver pre nezaplatenú splátku 2/2017, od ktorej sa odvíja začiatok premičacej lehoty. Žaloba bola podaná dňa 31.01.2020, a preto nárok žalobcu nie je premičaný.

10) Na základe uvedeného odvolací súd, vysporiadajúc sa so všetkými podstatnými námietkami žalovanej, potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správne.

11) O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP, nakoľko žalobca mal v odvolacom konaní úspech, a preto má voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

12) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).